

Το «Ελληνικό»: Μια ακόμη μια χαμένη ευκαιρία;

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Ένας τεράστιος χώρος, κοντά στη θάλασσα, πλησίον ενός μεγάλου λιμανιού, στην περιφέρεια μιας σημαντικής πόλης της Ευρώπης, με εύκολη πρόσβαση σε διεθνές αεροδρόμιο, προσφέρει πλούτο σε μια περιοχή, όταν μπορεί να παράγει στο μέλλον πολλαπλάσιες αξίες της αρχικής επένδυσης.

Το κτίσιμο κατοικιών στο μεγαλύτερο μέρος του αεροδρομίου «Ελληνικό» θα δώσει δουλειά σε χιλιάδες άτομα, θα ενισχύσει την οικοδομική δραστηριότητα, όπως και την ανάπτυξη άνω των 100 επαγγελματιών που συνδέονται με την τελευταία. Από τη στιγμή όμως που παραδοθούν στους μελλοντικούς τους ιδιοκτήτες οι κατοικίες αυτές, παύουν να παράγουν πλούτο.

Αντίθετα το κτίσιμο πολυτελών ξενοδοχείων, τουριστικών πολυτελών εγκαταστάσεων, γραφείων εταιριών, νοσοκομείων που θα προσελκύσουν ξένους

ασθενείς κ.ά, δραστηριότητες λοιπόν που προσφέρουν εμπορεύσιμα αγαθά και/ή υπηρεσίες, δίνει άλλη προοπτική. Έτσι, μαζί με όλα τα ανωτέρω θετικά, από τη στιγμή που παραδοθούν οι εγκαταστάσεις αυτές στους κατόχους τους, αρχίζουν να παράγουν πλούτο.

Παρακολουθώντας την όλη συζήτηση αναφορικά με τις επιλογές οικοδόμησης και πώλησης του «Ελληνικό», μας δημιουργείται η εντύπωση ότι το καλύτερο οικόπεδο ίσως την Ευρώπης, θα πουληθεί με έναν **τρόπο** που δε θα αποφέρει πλούτο στη χώρα κατά τα προαναφερθέντα. Έχοντας υπόψη επίσης τις χαμηλές τιμές πώλησης που ακούγονται, αυθόρμητα μας έρχεται στη μνήμη, τα όσα υποστήριξε ο οικονομολόγος νομπελίστας Ζ. Τσίγκλιτς, ο οποίος σχεδόν δέκα χρόνια πριν, τόνισε ότι:

«Οι εθνικοί ηγέτες πανευτυχείς ξεπουλούν τις εταιρίες παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και ύδατος...θα μπορούσες να δεις πώς ανοίγουν τα μάτια τους, με την προσδοκία της μίζας του 10%, που θα καταβληθεί σε λογαριασμό τους σε μια τράπεζα της Ελβετίας», απλά και μόνο γιατί οδήγησαν στην απαξίωση της εθνικής περιουσίας ή ακριβέστερα όπως χαρακτηριστικά σημειώνει «επειδή ξύρισαν κάτι δις από την τιμή πώλησης εθνικών περιουσιακών στοιχείων...»!. (Βλ. αναλυτικότερα, <http://www.gregpalast.com/the-globalizer-who-came-in-from-the-cold/>).

Αν συγκριθεί η τιμή της γης του οικοπέδου αυτού των 5.500 στρεμμάτων, με τις αντίστοιχες τιμές γης του Πριγκιπάτου του Μονακό (έκτασης μόλις 1.950 στρέμματα) τότε εύλογα προκύπτουν πολλά ερωτήματα αναφορικά με τον τρόπο αξιοποίησης του πρώην αεροδρομίου.

Το Πριγκιπάτο του Μονακό, έχει συνολική παραγωγή 6,6 δις δολάρια ετησίως. Φανταστείτε λοιπόν το κέρδος για την εθνική οικονομία που θα προέκυπτε από την **εκμετάλλευση** των 5.500 αυτών στρεμμάτων (είτε υπό μορφή συνεκμετάλλευσης κράτους/ ιδιωτών είτε όχι), κατά τον τρόπο που ακολουθεί. Φανταστείτε αναλυτικότερα διάφορες περιοχές του αεροδρομίου:

- Με ακριβά ξενοδοχεία πριν τον αεροδιάδρομο, όπου κανάλι με νερό της θάλασσας θα έφθανε έως την είσοδο τους εξυπηρετώντας ιδιαίτερα πλούσια άτομα.
- Με γραφεία που θα έχαιραν ενός ειδικού φορολογικού καθεστώτος για τους Έλληνες εφοπλιστές, δίνοντας ένα κίνητρο να αφήσουν το City του Λονδίνου.
- Με γραφεία επίσης (με παρόμοιο φορολογικό καθεστώς όπως πριν) που θα συγκέντρωναν όλες τις εταιρίες logistics της Ανατολικής Μεσογείου.
- Με χώρους διασκέδασης που θα συγκέντρωναν ακριβά εστιατόρια έχοντας ως

θέμα την παγκόσμια κουζίνα.

- Με θέατρα, κινηματογράφους, (ένα λοιπόν μικρό Broadway, το μοναδικό στην Ευρώπη) με τις παραδοσιακές μορφές θεάματος. Δεν αναφερόμαστε σε καζίνο.

Φανταστείτε επίσης:

- Μια άλλη περιοχή, όπου θα κτίζονταν ακριβές βίλλες προς τουριστική εκμετάλλευση με το σύστημα Fractional. (βλ. αναλυτικότερα www.dimourgikoipolites.gr)
- Μια έκταση στη θάλασσα για διαμόρφωση μαρίνων.
- Την ανάπτυξη ιατρικού τουρισμού με τη λειτουργία νοσοκομείων.
- Τη λειτουργία επίσης κλινικών διαίτης και αισθητικής με ιατρική φροντίδα για τους πλούσιους επισκέπτες.
- Ένα αρχαιολογικό πάρκο, όπου θα ξετυλίγεται όλη η ελληνική μυθολογία
- Ακόμη κι' ένα ζωολογικό κήπο και τόσα άλλα.

Όλα αυτά θα απέφεραν πολλά περισσότερο στο κράτος, απ' ό,τι το κτίσιμο πολυτελών πολυκατοικιών, που θα 'ντυθούν' με κάποια καζίνο, κάποιες μαρίνες και κάποιους χώρους διασκέδασης. Στην περίπτωση συνεκμετάλλευσης κράτους-ιδιωτών, θα μπορούσε να εκδοθεί ένα ομόλογο 30 ετών, με αντίκρισμα τις νέες εγκαταστάσεις στο «Ελληνικό». Το ομόλογο θα προσέφερε ζεστό χρήμα άμεσα στη χώρα, προσφέροντας πολλαπλάσιες αποδόσεις στο μέλλον.

Βέβαια, για όλα όσα προαναφέρθηκαν, χρειάζεται μια άλλη στρατηγική αντίληψη και ένα σύνολο μελετών, που εύλογα θα έδιναν πιο εμπειριστατωμένες λύσεις απ' ό,τι ένα άρθρο, το οποίο προτείνει απλά κάποιες εναλλακτικές λύσεις, θεωρώντας ότι το «Ελληνικό» δε θα ήταν σκόπιμο να πουληθεί στην ουσία για ένα κομμάτι ψωμί!

Από το <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=41497810-2-2014>

Στις 5/9/2011 δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά οι ανωτέρω απόψεις, (βλ. <http://www.skai.gr/news/opinions/article/179031/elliniko-vs-prigipatou-tou-monako-/>) μετά από συζήτηση που έγινε στον Flash 96 στην εκπομπή του κου Λάλα. Η δημοσίευση, προκλήθηκε από τη θέση του τότε Υπουργού Τύπου, ο οποίος τόνισε στο ραδιόφωνο ότι η λύση αυτή που την είχαμε προτείνει μια ημέρα πριν στην εν λόγω εκπομπή, δεν είχε συζητηθεί στους κόλπους της κυβέρνησης!

Το κείμενο εκείνο δέχθηκε αρκετά χρήσιμα σχόλια, που ενσωματώθηκαν στην παρούσα αναθεωρημένη έκδοση του άρθρου της «Ε».